

Tovább fokozódik az etikai vizsgálat körüli feszültség

A Stephen Harper konzervatív kormány és Bernard Shapiro etikai biztos közti konfliktus egyre fokozódik, miután Deepak Obhrai, a konzervatív párt C a l g a r y - E a s t választókerület képviselője a CTV kanadai televízió közvetített interjújában a Gestapohoz hasonlította Mr. Shapiro-t. Mr. Obhrai azt is állította, hogy Aman Anand, a konzervatív képviselő Indiában élő elidegenedett sógora az etikai biztos által indított vizsgálat miatt lett öngyilkos két héttel ezelőtt. A sógor azt állította, hogy Mr. Obhrai 40 ezer dollárért felgyorsított egy emigrációs kérelmet. Tavaly Mr. Shapiro egy ügyvédet bizott meg

Indiában, hogy kérdéseket tegyek fel Mr. Anand-nak az ügygel kapcsolatban. Mr. Obhrai azt mondta a The Globe and Mail című napilapnak adott interjújában, hogy ekkor figyelmeztette a biztost, ne kérjen fel egy ügyvédet a sógor kihallgatására, mert ez egy kényes családi ügy és "halálos következményekkel" járhat. Ettől függetlenül Mr. Shapiro elrendelte a meghallgatást ami tavaly augusztusban történt. Mr. Anand február 26-án lett öngyilkos. "Az etikai biztos azért lett kinevezve, hogy az erkölcsi, etikai magatartásunkat vizsgálja.

Mi nem egy Gestapo vezért nevezünk ki"—mondta Mr. Obhrai. Az ellenzék felszólította a képviselőt, hogy kérjen elnézést.

Bernard Shapiro éppen a napokban indított egy vizsgálatot Stephen Harper kormánya ellen egy másik ügygel kapcsolatban. A választást követően David Emerson, az egykori Paul Martin liberális kormány egyik minisztere átlépett a liberális pártból a diadalmas konzervatív pártba ahol nagy meglepetést okozva, Mr. Emerson azonnali miniszteri kinevezést kapott. Mr. Harper jelezte, hogy nem hajlandó közreműködni a vizsgálatnál és jelezte, hogy készen áll leváltani a volt liberális kormány által kinevezett biztost. Először Ed Broadbent-et, az NDP egykori vezetőjét javasolta. *(Folytatás a 2. oldalon.)*

•Kié az ország? Kié a hatalom?

•Írta: Palkó Alíz

•Nem forradalom, hősöket ünnepelünk
•Nem a harcokban, de Istenünkben hiszünk.
•Hisszük, mint ahogy imánkban áll
•Nem a miénk—Istené az ország.

•Hisszük,
•Hogy minket Istenünk el nem hagy
•Hiába tör ránk ellenséges had.
•Hisszük,
•Hogy az a nép mely megalázza magát

Istene annak örök dicsőséget ad.

Mi ezt így hisszük, mi ezt így valljuk
Ezt dobogja szívünk ezt zengi az ajkunk.
S bár verjen Sors keze
Hazánkat el is veheti,
De akkor is minden javára lesz annak
Ki Istenben bízik és Őt szereti.

Palkó Alíz saját költeményét a montreáli Magyar Otthonban (Foyer Hongrois-ban) megrendezett ünnepségen mondta el. További beszámoló a 3. oldalon olvasható.

Harper és Shapiro

(Folytatás az 1. oldalról)

a miniszterelnök, de Mr. Broadbent nem tudta elvállalni a tisztséget idős kora és feleségének betegsége miatt. Az ellenzéki pártok felszólították a miniszterelnököt: amennyiben nem hajlandó közreműködni Mr. Shapiro vizsgálatával, a parlament megsértésével fogják vádolni Mr. Harper-t.

Az Ottawai Magyar Ház márciusi programjai

"Szeressük egymást gyerekek!"

Vidám musor
Budapestrol,
vacsorával
Március 18-án, 19.00.
Tagok: \$ 32

Taggyűlés

Vezetőségválasztás
Március 25-én, 15.00.

Irodalmi Est

Március 31-én, 19.00
Tagoknak: \$5.
*A Magyar Ház minden
pénteken 18:00-tól
23:00-ig tart nyitva.*
43 Capital Drive,
Nepean, ON.

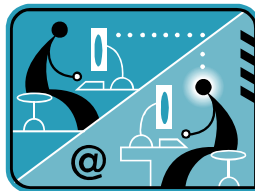
Meváltozhat Kanada nemzeti mottója

Kanada északi politikusai megakarják változtatni Kanada jelenlegi nemzeti mottoját, ami így szól: "tengertől tengerig." A mottó arra utal, hogy Kanada területe az atlanti oceántól a csendes óceánig terjed. De az északi területek vezetői és az északi választókerületek parlamenti képviselői azt akarják, hogy az új mottó—nevezetesen a "tengertől, tengertől tengerig"—jelezze azt, hogy a északon van a

„Én tenyleg azt hiszem, hogy a kanadaiak ezt támogatni fogják—”mondta Dennis Bevington, az Új Demokrata Párt (NDP) egyik parlamenti képviselője. Nunavut, a Northwest Territories és a Yukon területi vezetői is támogatják Mr. Bevington kezdeményezését. Elképzelhető, hogy Stephen Harper miniszterelnök is támogatni fogja a változást, hiszen a választási kampányban jelentős hangsúlyt tett az északi sarkköre és Kanada szuverenitására a térségben. A konzervatív programhoz tartozik az is, hogy több mint 5 milliárd dollárt szándékoznak pumpálni az északi vizek megvédésére, különösen

Két rasszistát büntettek meg az online gyűlöletkeltésért

Először fordult elő az, hogy a kanadai bíróság büntetést szabott ki az interneten való gyűlöletkeltésért. Két személyt—a torontói Alexan Kulbashian-t és a londoni James Richardson-t—büntettek meg rasszista online üzeneteiért és arra kötelezték őket, hogy fizessenek ki egy 13 ezer dolláros büntetést és, hogy hagyják abba a gyűlöletkeltést a világhálón.

A szóban forgo honlapon a Holokausztról, a zsidókról, feketékről és a muszlimokról viccelődtek. "A tri-cityskins.com című honlap olyan üzeneteket tartalmaz, amelyek nagyvalószínűséggel a gyűlölet veszélye elé teszik ki a nem-keresztény, vagy a nem fehér embereket—"áll a bíróság indoklásában. Az esetet Richard Warman ottawai ügyvéd hozta a bíróság figyelmébe.

1848-as emlékünnepe a montreáli Magyar Otthonban

Március 11-én került megrendezésre az 1848-as forradalom és szabadságharc emlékünnepe a montreáli Magyar Otthonban (Foyer Hongrois-ban). A délutáni rendezvényt a Baráti Kör szervezte, Mák Aranka vezetésével. Szintén közreműködött Ádám Júlia, Palkó Alíz, Jakab Júlia és Bedross Angyalka. Körülbelül 45-en voltak jelen az ünnepen, melyen elhangzottak szavlatok valamint egy ünnepi beszéd. Az ünnepi beszédet Ádám Christopher, a HUREL—Montreáli Magyar Fiatalok Körének elnöke mondta. A beszéd szövegét az alábbiakban közöljük.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

A montreáli magyarság minden évben kellőképpen és tisztelettel emlékezik meg két mérföldkőről a magyar történelemben: az 1848-as forradalomról és az 1956 szabadságharcról. Az utóbbinál a méltóságteljes megemlékezést városunk magyarsága még akkor is megadta a zsarnokság és önkényuralom ellen harcolóknak és a magyarországi kommunista rezsím áldozatainak amikor az említett szabadságharcot—még csak tizenötévvel ezelőtt—közismert történészek, politikusok és kulturális személyiségek

ellenforradalomnak minősítették és ezzel egyszerre megkísérelték a forradalom történetének eltávolítását a kollektív emlékezetből és a nemzeti diszkurzusból. De valahogy itt nálunk, Montreálban és a kanadai magyarság, illetve a szorványságban élő magyarok számára kiemelt fontossága van mint két forradalomnak és ezen felül, e két történelmi jelentőségű esemény körül kialakult kollektívemlékezet megőrzésének. Az 1848 március 15-én kitört forradalom manapság nem csak abban a tekintetben lényeges, hogy történészek és egyéb akadémikusok disszertációikban vizsgálják és elemzik a maradi Habsburg abszolutizmus ellen vívott szabadságharcot. Nem csak azért jelentős ez a tizenkilencedik századi forradalom mert előzményeit és következményeit tudományos szinten analizálják világszerte, hanem azért mert a társadalom szélesebb rétegei is felkarolták Kossuth Lajos, Batthányi Lajos, Széchényi István, Petőfi Sándor vagy később akár Deák Ferenc történetét—a közös magyar sors történetét—valamint az említett vezetők, illetve az események körül kialakult mítoszokat, és ebből nemzeti identitást kovácsoltak.

Immár több mint 150 év telt el az 1848-as forradalom óta, de a mai napig a magyarok felkelése az autókrata uralom ellen egy bizonyos aktualitást élvez a magyar közbeszédben. A politikusi gárda teljes egészében évről évre magáévá próbálja tenni a forradalom emlékét, annak vélt üzenetét és március 15. eljöttével a forradalom értékeit, illetve örökségét értelmezve próbálnak egy jövőképet vetíteni a modern Magyarországra. Ezt szinte minden magyar kormány megtette és mai napig meg is teszi. Még a legsötétebb Kommunista korszakban—Rákosi Mátyás diktatúra idején—tudták, hogy március 15 emlékét fellehet használni realpolitikai célokra. Rákosi elmondta, hogy szerinte az ő kormánya volt a legalkalmasabb arra, hogy „megvalósítsa Kossuth legforróbb álmait.” Magyarország sztálinista vezérének nyilván elfogult értelmezése szerint ez éppen a népidemokráciát és a szomszédos országokban élő emberekkel való barátságot jelentette.

A negyvennyolcas forradalom egy olyan esemény volt, melyet szinte minden politikai irányzat kipróbált sajátítani.

(Folytatás a 4. oldalon.)

Ezt éppen azért tették meg, mert tudták, hogy a forradalmat alátámasztó értékek legitimizálhatják politikájukat, egy féle folytonosságot nyújthat a magyar demokráciának és összefoghatja a magyar nemzetet. Ezért van az, hogy a mai Magyarország politikusai gyakran igen lelkesen használják fel negyvennyolc emlékét a jelenkori politikai helyzet legitimálására. Így jutunk el ugyan abban a március 15. ünnepi beszédben Kossuthtól és Széchényitől az Európai Unióig és Magyarország EU-s csatlakozásáig. Negyvennyolc értékeivel szinte mindenki lelkesen és fenntartás nélkül közösséget vállal.

„Legyen béke, szabadság és egyetértés! A sajtó szabadság a censura eltörlésével, közös teherviselés, a politikai foglyok szabadon bocsátása.” Többek között ezeket a kikiáltásokat olvashatjuk a Kossuth és forradalmárai által kikáltott 12 pontban. De ezen p r o k l a m á c i ó k örökigátságokat és a demokratikus világ által fenntartott értékrendet tükrözik. Éppen ezért a szólásszabadság, a békeség, valamint nemzetek és népcsoportok függetlensége, mai napig is ugyanannyira aktuális és felkarolandó értékeknek számít a világ számára mint akár 1848-ban vagy 1956-ban.

Az 1848 áprilisában hatálybalépett úgynevezett Áprilisi Törvények által a forradalmárok egy demokratikus értékrendet és kormányzatot vezettek be Magyarországon és így helyezték el a modern, korszerű és a diktatúra láncaitól megszabadult köztársaság alapköveit. Magyarország mai politikusai különösen ezekre a reformokra tekintenek vissza legszívesebben hiszen éppen ezért 1848 március 15 egy fajta legitimációt szolgál, szolgálhat a mindekorai magyar kormánynak, mivel a mai vezetők visszamutatva mondhatják: íme a demokratikus Magyarország kezdete, forrása és ők most ezen a kijelölt úton haladnak. Ez az út valóban követendő. Ugyanis 1848 áprilisában a 31 cikkelyből álló törvény meghatározta hogy választásokon keresztül döntenek a magyar kormányról, ebben az esetben 3 évente, a cenzúra eltörlése és a sajtó teljes körű szabadsága, egy kétkamrásos országgyűlés Pest-Budán és mivelhogy a kormány mindennek előtt egy végrehajtói hatalom, minden törvényen egy miniszter aláírása kell, hogy szerepeljen. Amikor ma 1848-ról beszélünk akkor a kollektívemlékezetben leginkább a szabadság és demokratikus értékek melletti kiállás képe elevenedik fel előttünk.

Március 15-én Petőfi Sándor a következőképpen fogalmazta meg gondolatait arról, hogy mit is jelent neki ez a szabadság: *„M született a magyar szabadság, mert ma esett le a sajtóról a bilincs ... Vagy van olyan együgyű, ki azt képzelje, hogy szabad sajtó nélkül lehet bármely nemzetnek szabadsága? „Üdvez légy születésed napján, magyar szabadság! először is én üdvezellek, ki imádkoztam és küzdöttem érted, üdvözellek oly magas örömmel, a milyen mély volt fájdalom, midőn nélkülöztünk tégedet!”*

Amikor március 15-en délután 3 órakor Pesten felolvasták a 12 pontot, akkor a magyar népet az osztrák hatalom elnyomó politikájá alól kivánták felemelni. De ezt ekkor még nem is annyira radikális cselekedetekkel kivánták megvalósítani, hanem békés megegyezéssel. 1849 áprilisáig a budapesti vezetőség jelentős része— Kossutthal az élén— megelégedett volna azzal, hogy ha a magyarok területi és politikai autonómiát kapnak a monarchián belül és ennek érdekében folyamatos tárgyalásokat folytattak Bécsben ahol a királyi udvar egy része szintén megegyezett volna a magyarokkal.

(Folytatás az 5. oldalon.)

De a konzervatívabb erők gyanakvóbbak voltak és azt sejtették, hogy a magyar részen nagyban folyt a lázadás és a Habsburgok elleni agitáció. Amikor a magyar kormány és ujonnan felállított nemzeti őrsége belátta, hogy a diplomácia és a megegyezés nem vezethet magyar szuverenitáshoz és 1849-ben Bécs is a harcos utót választotta, ekkor változott át a forradalom szabadságharcra.

Az év első hónapjaiban a magyar erők meglehetősen sikeresen harcoltak a osztrák csapatok ellen. A magyar hadsereg tíz huszár ezredből, 64 gyalogos zászlóaljából, 32 tüzérségből és körülbelül 100 ezer katonából állt. Ezen felül a magyar seregnek 233 ágyú is rendelkezésükre állt. 1949 júniusban már 150 ezer katonát harcolt a magyar oldalon a lengyel Bem tábornok és az ominózus Görgey Artúr alatt. De a nemzeti hadsereg egyik legfőbb gyengesége a fegyverek hiánya volt—összesen 500 lőfegyver állt rendelkezésükre.

De mégis annyira sikeresen harcoltak az osztrák csapatok ellen, hogy az

osztrák császár kénytelen volt lenyelni büszkeségét és felkérni az orosz cári erők segítségét a magyarok leküzdésében. Ekkor meteorikusan megnövekedett az osztrákok ereje: összesen 280 ezer katonát harcolt a Habsburgok oldalán és 1200 ágyújuk volt. A magyaroknak sok esélyük már nem volt. Mint ismeretes, Kossuth elmenekült—először Törökországba, aztán onnan Angliába—és Görgey pedig megadta magát az osztrákoknak. Ezt követően pedig csaknem kétévtizednyi elnyomást szenvedtek a magyarok, amíg 1867-ben Deák Ferenc jutott kompromiszumra az osztrák király udvarral és megszületett az Osztrák-Magyar kettős monarchia.

A magyar forradalom és szabadságharc elbukott. De eszméi tovább éltek a magyar közbeszédben. Az 1848-as forradalom kulcsfontosságú volt nem csak a magyar kollektív emlékezet kialakításában, hanem a magyar szimbólumok, illetve nemzeti jelképek népszerűsítésében is.

A történelmet valóban e két tényező teszi fontossá a nemzeti identitás és nemzeti kultúra kialakításában, valamint a mindennapi közéletben. Az egyik legfontosabb magyar jelképet—a piros-fehér-zöld lobogót—is a negyvennyolcas forradalom tett népszerűvé a társadalom legkülönbözőbb

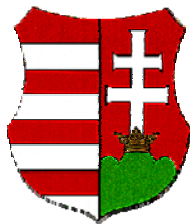
köreiben.

A piros szín az erőt, a fehér a hűséget, a zöld a reményt szimbolizálta. Igaz, hogy a ma használt nemzeti színek Mátyás király idején, pontosabban 1618-ban szerepeltek együtt egy pecsétzsinóron. Viszont az 1848-as forradalom e színeknek új értelmet adott.

Amióta 1923-ban az 1848 forradalom és szabadság nemzeti ünnepé vált, a Habsburgok ellen vívott harc bekerült a magyar kollektív emlékezetbe. Azóta politikusok, történészek és az összmagyarság reményt és hitet merít a tizenkilencedik századi küzdelem történetéből. Az emigrációban pedig külön jelentősége van a magyar forradalomnak, hiszen tudják hogy milyen az önkényuralom ellen harcolni, valamint a diktatúrával szemben állni és nem megegyezni. 1848 összeköti a magyarságot és itt, a kanadai szorványságban megerősíti a közös magyar identitásunkat.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket!

”1848. március 15.”

M E G H Í V Ó

A MONTREÁLI MAGYAR BIZOTTSÁG

tisztelettel meghívja Önt

vasárnap 2006. március 12-én d.u. 1 órai kezdettel
A Magyarok Nagyasszonya Egyházközség Nagytermébe
90 rue Guizot Ouest, Montréal. QC.

Ünnepi szónok: *Dr. Fodor Sándor*

Továbbá közrműködnek:
Dévai Nagy Anikó
Montreáli Magyar Iskola
HUREL Ifjúsági Közösség
Montreáli Cserkészek
Gyöngyös Bokréta Táncegyüttes

Közvetelnül a rendezvény után, kb. 3órai kezdettel

a Montreáli Magyar Bizottság
meghívja a Magyar Bizottság tagegyesület vezetőit és képviselőit az ünnepi szónok és a megemlékezésen közreműködők tiszteletére rendezett pohárköszöntőre, az Ifjúsági Otthon Nagytermébe.

Tisztelettel:
Herédi István (elnök)

KANADAI MAGYAR HÍRLAP - ISSN 1710-8837

Honlap: www.kanadaimagyar.com

Elérhetőség: editor@kanadaimagyar.com

Főszerkesztő: Ádám Christopher

Cím: 263 MacLaren Street, Apt. 804, Ottawa, ON, K2P 0M1 Canada

A Kanadai Magyar Hírlap egy ingyenesen terjesztett online közéleti kéthetilap. A lapban név nélkül megjelenő cikkeket a szerkesztő írta.

All articles appearing in this paper may be reproduced, provided that the source is duly cited.